

kanne finde Sted i Mellemtiden i Anledning af en bethdeligere foresunden Forringelse. Om-
taxationen er henlagt til Forsikringens Be-
stillingsmand og Burderingsmændene som de
hertil nærmest og bedst skikkede. *ad § 10*
Angaaende 1ste Punktum jvfr. Anordn. af
1792 § 4.

Skaden bør selvfølgelig anmeldes, da den
kan have været saa ubethdelig, at Bestillings-
manden ikke selv er bleven opmærksom paa
den. At Burderingen stæer af de sædvanlige
Burderingsmænd i hans Dørværelse, vil findes
naturligt, og disse behøve som Følge heraf
ikke til Byrde for den Skabelidte hver Gang
at ubmeldes. Afstillelsen af Brandstæder i
totale og partielle er deels begrundet i Sagens
Natur, og dels foreskrevet til Betryggelse af
Forsikringens Interesse, idet den Brand-
lidte vel skal have sit Tab erstattet, men heller
ikke videre.

Man har fundet det hensigtsmæssigt, iste-
detfor den i Anordn. af 1792 § 9 angaaende
de fra Branden tiloversblevne Levinger inde-
holdte Regel, at optage den for Landbygning-
ernes Brandforsikring gjældende efter Lov af
4de Marts 1857 § 18.

ad § 6
jvfr. Anordn. af 1792 §§ 11 og 12.
Bestemmelsen om Anvendelsen af Erstatningen
er forsaavidt den afsiger fra nysnævnte § 11,
foreskrevet til hvedligere Betryggelse mod
Brandstiftelse. Reglerne angaaende Udbetaling
slutte sig nøie til Reglerne om Erstatningens
Anvendelse, og Brandlidtes deraf følgende Krav
paa Udbetaling af et dertil svarende Beløb.

ad § 7.

Brandkontingenter er i de danske Kjøb-
stæder ifølge Pl. af 23de April 1834, jvfr.
Anordn. af 1792 § 14, fastsat saaledes, at der
ordinært svares 10 Stk. af hvert 100 Rb. af
Forsikringssummen, men ifølge Forordn. af
6te April 1832 § 8 samt § 12 1ste Mem-
brum et forholdt Kontingent af 20 Stk. af
Bygninger, der ere belagte med Straatag eller
have Brædegable eller Brædebeklædning, og

endelig 25 Stk. af Bygninger, der saavel have
Straatag som Brædegable eller Brædebeklædning.
I den Kjøbstædste Kommunalbestyrelses For-
slag af 13de Novbr. 1857 er Kontingentet for
vesentligt de samme Klasser af Bygninger,
som her i Udkastet ere opstillede, ansat til
henholdsvis 15, 25 og 30 Stk. Disse Satser,
der, naar hensees til den forholdsvis høiere
Risiko, Forsikringen paatager sig, og de nød-
vendigvis forøgede Administrationsomkostninger,
paa ingen Maade kunne antages at overstige
Billighedens Forbringer, har Ministeriet troet
omtrent at kunne slutte sig til, idet man ved
Valget af Tallene 16, 24 og 32 tillige har
havt Hensigtsmæssigheden af at benytte Tal,
der ere delelige med 4, for Die.

ad § 8.

Da Kjøbstæder ved Indtrædelsen i de danske
Kjøbstæders Brandforsikring ikke har nogen
Deel i den af disse opsamlede rentebærende
Reservefond, vilde det være en Forurettelse
mod Kjøbstæderne i Danmark, saafremt det ikke
paalagdes Kjøbstæder ved et Tilskud snarest mu-
ligt at supplere Fonden for sit Bedkommende.
Naar Kjøbstædernes samlede nuværende For-
sikringssum anslaaes til 85,000,000 Rb., Re-
servefonden til 500,000 Rb. og Bygningerne
i Kjøbstæder til en Værdi af 300,000 Rb., vilde
saaledes Tilskudet for Dieblivet blive 1,765 Rb.,
hvilken Sum, det ikke kan antages overkomme-
ligt for Byen at udrede, naar den anskaffes til
Udbetalelse med $\frac{1}{4}$ hvert Halvaar i de 2 første
Forsikringsaar. Det forstaaer sig af sig selv,
at Tilskudets endelige Størrelse bør berøe paa
en Opgjørelse af Stillingen med Hensyn til
Bygningernes Assuranceværdi den 1ste April
1864 eller hvilket andet senere Tidspunkt, Ind-
lemmelsen maatte finde Sted.

ad § 9
I det man med Hensyn til denne § kun-
skal bemærke, at man har fundet Størrelsen af
de her foreslaaede Gebyrer passende efter de
islandske Forhold, maa man tilføie, at Sæns
Slutning er affattet i Overensstemmelse med
de for Udbetalelsen af Udgifterne ved de tvende
Arter af Omvurderinger i Danmark gjældende
Regler.